

VENDIM
Nr. 844, datë 26.12.2024

**PËR MËNYRËN E PËRDORIMIT TË GJUHËS SË PAKICAVE KOMBËTARE
NË MARRËDHËNIET NDËRMJET PERSONAVE QË U PËRKASIN PAKICAVE
KOMBËTARE DHE ORGANEVE TË VETËQEVERISJES VENDORE**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të pikës 6, të nenit 15, të ligjit nr. 96/2017, “Për mbrojtjen e pakicave kombëtare në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e ministrit të Brendshëm dhe të ministrit të Shtetit për Pushtetin Vendor, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Në njësitë bazë të vetëqeverisjes vendore, ku personat që u përkasin pakicave kombëtare banojnë tradicionalisht ose përbëjnë mbi 20% të popullsisë së përgjithshme, bazuar në të dhënat e censit të fundit, kanë të drejtë të paraqesin kërkesë pranë organeve të njësisë bazë të vetëqeverisjes vendore për krijimin e kushteve, që mundësojnë përdorimin e gjuhës së pakicës në marrëdhëniet e tyre me këto organe.

2. Kërkesa për përdorimin e gjuhës së pakicës paraqitet me shkrim nga grupi i shtetasve, që pretendojnë se i përkasin pakicës kombëtare pranë njësisë bazë të vetëqeverisjes vendore, në territorin e së cilës banojnë tradicionalisht këta persona ose ku përbëjnë mbi 20 % të popullsisë së njësisë, ku përcaktohet qartë qëllimi i saj dhe caktohet/n përfaqësuesi apo përfaqësuesit e autorizuar për të komunikuar me organet bazë të njësisë së vetëqeverisjes vendore, deri në marrjen e vendimit nga këto të fundit. Kjo kërkesë duhet të pranohet brenda 60 (gjashtëdhjetë) ditëve.

3. Vendimi i këshillit bashkiak, pasi i nënshtrohet verifikimit të ligjshmërisë nga ana e prefektit të qarkut, i komunikohet personit të autorizuar, në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 139/2015, “Për vetëqeverisjen vendore”, të ndryshuar, dhe me Kodin e Procedurave Administrative. Kundër vendimit të refuzimit të kërkesës për përdorimin e gjuhës së pakicës, në marrëdhënie mes personave që u përkasin pakicave kombëtare, kërkuarit kanë të drejtë të paraqesin ankim pranë gjykatës kompetente për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative.

4. Përdorimi i gjuhës së pakicës ka për qëllim lehtësimin e komunikimit zyrtar në marrëdhëniet ndërmjet njësisë bazë të vetëqeverisjes vendore me anëtarët e një pakice kombëtare dhe përqendrohet në:

a) dërgimin e njoftimeve zyrtare të shkruara nga organet e njësisë së vetëqeverisjes vendore te shtetasit;

b) pranimin e shkresave të firmosura nga shtetasi që i përket pakicës kombëtare përkatëse.

5. Përdorimi i gjuhës së pakicës kombëtare realizohet, si më poshtë vijon:

a) gjatë procesit të informimit për të drejtat e shtetasve, në bazë të ligjit nr. 139/2015, “Për vetëqeverisjen vendore”, të ndryshuar, dhe të ligjit nr. 119/2014, “Për të drejtën e informimit”, të ndryshuar, duke hartuar për këtë qëllim rregullore apo nëpërmjet fletëve informuese, të cilat mund të publikohen ose të afishohen në ambiente të dukshme të organeve të vetëqeverisjes vendore;

b) nëpërmjet aksesit në programin e transparencës;

c) Gjatë seancave të këshillimeve me bashkësinë përpara shqyrtimit dhe miratimit të akteve, sipas parashikimeve të nenit 18, të ligjit nr. 139/2015, “Për vetëqeverisjen vendore”, të ndryshuar, me përfaqësuesit e pakicave kombëtare apo me shoqatat që i përfaqësojnë këto komunitete;

ç) në paraqitjen e kërkesave apo ankesave drejtuar organeve bazë të vetëqeverisjes vendore për çështje që lidhen me funksione dhe kompetenca në juridiksionin e njësisë së vetëqeverisjes vendore;

d) për të paraqitur iniciativa qytetare nëpërmjet përfaqësuesve të autorizuar, drejtuar këshillit bashkiak, sipas parashikimeve të përcaktuara në rregulloren e organizimit dhe funksionimit të

këshillit bashkiak, në përputhje me nenin 20, të ligjit nr. 139/2015, “Për vetëqeverisjen vendore”, të ndryshuar.

6. Për të siguruar përdorimin në gjuhën e pakicës kombëtare, sipas përcaktimeve të pikës 5, të këtij vendimi, organet përgjegjëse të njësisë bazë të vetëqeverisjes vendore parashikojnë në buxhetin vjetor të tyre zë të veçantë për punësimin e personave që njohin gjuhën e pakicës kombëtare, sipas parashikimeve të ligjit për vetëqeverisjen vendore dhe të ligjit për financat vendore.

7. Në rastet kur numri i shtetasve që i përkasin një pakice kombëtare është minimalisht mbi 20% e numrit të përgjithshëm të popullsisë, që banon në këtë njësi të vetëqeverisjes vendore, sipas të dhënave të censit të fundit të kryer, ata kanë të drejtë që krahas gjuhës shqipe të kërkojnë edhe vendosjen e emërtimeve të njësisë administrative, të rrugëve dhe të treguesve të tjerë topografikë në gjuhën e pakicës së njohur.

8. Kur përmbushen rrethanat, sipas pikës 7, të këtij vendimi, këshilli bashkiak miraton vendosjen e emërtimeve në gjuhën e një pakice mbas gjuhës shqipe. Ky vendim i nënshtrohet procedurës së verifikimit të ligjshmërisë nga institucioni i prefektit të qarkut përkatës.

9. Efektet financiare për tabelat për emërtimin e njësisë administrative, bulevardeve, rrugëve, shesheve, parqeve në gjuhën e pakicës kombëtare, brenda territorit administrativ të njësisë, sipas pikës 8, të këtij vendimi, përballohen nga buxheti i njësisë përkatëse të vetëqeverisjes vendore, në përputhje me nenin 28, të ligjit nr. 9270, datë 29.7.2004, “Për sistemin e adresave”, të ndryshuar.

10. Ngarkohen ministria përgjegjëse për çështjet e brendshme, ministria përgjegjëse për pushtetin vendor dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTËR
Edi Rama